

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: E. R.
bytem P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2017 č.j. 740 424 0195/42091-NT

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. 740 424 0195 ze dne 3. 2. 2017. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím žalobci zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., když dle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 1. 2017 není žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %. V rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem České správy sociálního zabezpečení dne 11. 4. 2017 zjištěno, že žalobce není invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995

Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI (Postižení trávicí soustavy), oddílu F (Postižení jater), položce 1a (Autoimunitní hepatitida, hepatopatie jiné než virové etiologie, nealkoholická steatohepatitida, primární biliární cirhóza, primární sklerotizující cholangitida, alkoholické postižení jater, jaterní steatóza, jaterní steatofibróza, jaterní cirhóza, toxické poškození jater, poškození chemickými látkami, lehké poruchy, bez komplikací, bez mimojaterních projevů, s lehce sníženou výkonností, s únavou, 15-20%), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvyšuje tato hodnota o 10 % bodů, celkově činí 30 %.

2. V žalobě žalobce uvedl, že s napadeným rozhodnutím žalované nesouhlasí a má za to, že je nesprávné. V námitkách ze dne 3. 2. 2017 namítal, že jeho zdravotní postižení je mimo jiné ztuhnutí ramene a značné omezení pohyblivosti celé ruky. Zdravotní postižení je doprovázeno trvalou bolestí a to nezávisle na poloze ruky a v důsledku toho jsou významně omezeny některé žalobcovy denní aktivity. Podle žalobce celková míra poklesu pracovní schopnosti měla činit minimálně 35 %. Žalobce je přesvědčen o tom, že se u něj jedná o zdravotní postižení dle kapitoly XV, oddílu B, položky 3c vyhlášky č. 359/2009 Sb. Doplnil, že několik měsíců trpí silnými migrénami se zvracením, které někdy trvají i 24 hodin. Nezvládá jakoukoliv pracovní činnost, návštěvu lékaře, nákup. Dokládá ortopedický nález z 31. 7. 2015 a 19. 6. 2017, rehabilitační nález z 26. 10. 2015 a z 27. 3. 2017, neurologický nález z 30. 5. 2017, nefrologický nález z 8. 6. 2017, propouštěcí zprávu z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie z 28. 5. – 4. 6. 2007 a následná kontrolní vyšetření z 5. 10. 2007 a z 8. 2. 2008.
3. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné zejména tyto podstatné dokumenty: žádost žalobce o invalidní důchod ze dne 31. 10. 2016, rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 2. 2017 č.j. 740 424 0195, námitky žalobce ze dne 9. 3. 2017, žalobou napadené rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2017 č.j. 740 424 0195/42091-NT, posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 22. 9. 2017.
4. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze. Z posudku této komise ze dne 22. 9. 2017 bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Posudková komise hodnotila jako nejzávažnější postižení s největším dopadem na míru poklesu pracovního potenciálu stav po úraze levého ramenního kloubu z května 2014 s omezením hybnosti kloubu lehkým až středně těžkým, omezením provádění větší fyzické práce. Podle komise se nejednalo o ztuhnutí ramene, jak navrhuje žalobce v žalobě (dle položky 3c). Ztuhnutím ramene se rozumí minimální, resp. nepřítomné omezení hybnosti, což u žalobce nebylo. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí nehodnotila zdravotní postižení ani dle kapitoly XI (postižení trávicí soustavy), oddílu F (postižení jater), položky 1a, neboť se nejednalo o steatosu jater při obezitě se zvýšenými

hodnotami GMT, což nevede k omezení pracovního potenciálu a tento stav lze hodnotit podle komise jako nevýznamný. K datu vydání napadeného rozhodnutí se podle posudkové komise u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo omezení hybnosti levého ramenního kloubu. Od podání žádosti o invalidní důchod dle dostupných odborných nálezů se jednalo ještě v červenci 2015 o postižení lehké. Pohyb nebyl významně omezen, bylo možné plné vzpažení levé ruky s výdrží v této poloze, pohyby prstů, tzn. periferie, byla bez omezení. V březnu 2017 pak bylo možné vzpažení po horizontálu, byly omezeny rotace vlevo. Vpravo pouze omezení v krajních polohách pro bolestivost. Další nález z 19. 6. 2017, který byl předložen až po datu vydání napadeného rozhodnutí, popisuje lehké až středně těžké omezení vlevo, lehké vpravo. K datu vydání napadeného rozhodnutí se podle posudkové komise jednalo o omezení na hranici středně lehkého a těžkého, a proto komise při hodnocení procentní míry poklesu pracovní schopnosti hodnotila dle vyhlášky č. 359/2009 Sb. dle kapitoly XV (postižení po úrazech, operacích), odd. B (postižení končetin), pol. 3 (omezení hybnosti ramenního kloubu/kloubů), písm. b-středně těžké omezení hybnosti (když se posudková komise přiklonila k středně těžkému postižení) příl. k vyhlášce č. 359/2009 Sb., která činila 15-25 %. Posudková komise pak hodnotila horní hranici procentního rozmezí již s ohledem na další postižení, která sama o sobě neměla podstatný vliv na pokles pracovního potenciálu i s ohledem, že vzala v úvahu těžší stupeň postižení, i když se jednalo o omezení lehké až středně těžké. Pokles pracovní schopnosti podle posudkové komise činil 25 %. Posudková komise rovněž uvedla, že žalobce byl k jednání pozván dvakrát, vždy se však omluvil. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze zdůraznila, že k době napadeného rozhodnutí 26. 4. 2017 se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ale vzhledem k míře poklesu pracovní schopnosti se nejednalo o invaliditu I., II. nebo III. stupně. V závěru pak komise poukázala na skutečnost, že při posouzení zdravotního stavu zhodnotila dostupnou zdravotnickou dokumentaci i s odbornými nálezy do data napadeného rozhodnutí, zhodnotila i odpovídající námitky žalobce. Zabývala se i nálezy po datu vydání napadeného rozhodnutí. Stanovila hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. zařadila zdravotní postižení do příslušné kapitoly, položky a písmena, odůvodnila stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti a zhodnotila i možný podíl přidružených chorob na vzniku invalidity.

5. Žalobce s posudkem ze dne 22. 9. 2017 nesouhlasil a měl dále za to, že jeho zdravotní postižení mělo být hodnoceno dle kapitoly XV, odd. B, položky 3c příl. k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
6. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
7. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
8. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že

zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb.

9. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce ve správním řízení nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze. Posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborného ortopeda podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobce jednoznačně vymezila příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, což bylo tedy omezení hybnosti levého ramenního kloubu. Z posudku posudková komise MPSV ze dne 22. 9. 2017 vyplývá, že k době napadeného rozhodnutí 26. 4. 2017 se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ale vzhledem k míře poklesu pracovní schopnosti, která činila 25 %, nejednalo se o invaliditu I., II. nebo III. stupně. K datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o omezení na hranici středně lehkého a těžkého. Posudková komise při hodnocení procentní míry poklesu pracovní schopnosti hodnotila dle vyhlášky č. 359/2009 Sb. dle kapitoly XV, odd. B, pol. 3b. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo tedy o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.
10. Posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze z 22. 9. 2017 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není žádných pochyb. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. listopadu 2018

JUDr. Marcela Rousková
Samosoudkyně, v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: N.